

repræsenterer en aarlig Merudgift af ca. 67,000 Kr., og at det nuværende Tidspunkt, hvor der for de militære Udaifter er etableret en status quo, saa længe Forsvarskommissionen har de militære Forhold under Overvejelse, ikke er gunstigt for en gennemgribende Ændring i Lønningsregulativet, der har en saa forholdsvis stor Indflydelse paa det økonomiske Omraade for Søværnets Vedkommende.

Den Vej, man derfor efter min Mening maa være henvist til at følge, for at afhjælpe de mest paatrængende Brøst, er at indføre Reformen af rent midlertidig Karakter, og min Tanke gaar da nærmest i den Retning at søge det paa Finanslovens § 26 VII, Finansministeriet, opførte 20 Øres Tillæg pr. Arbejdsdag forhøjet til et 30 eller 35 Øres Tillæg.

Der er et andet Punkt, hvorpaa det maaske ogsaa er muligt at indføre en mindre Forbedring, et Punkt, som ogsaa er berørt i den ovennævnte Henvendelse af Arbejdere til Marineministeriet, nemlig Beregning af deres Pension, idet denne ikke beregnes af den ved Afskeden opnaaede fulde Dagløn. Det forholder sig nemlig saaledes, at Pensionen i Henhold til Lov af 20. November 1876, § 2, beregnes af enhver vedkommende som Lønningsdel tillagt fast Pengeindtægt, forøget med 100 Kr. som Erstatning for andre Indtægter. Nu kan imidlertid de 100 Kr. paa Grund af senere Forøgelse i de ikke pensionsberettigede Indtægter ikke længere anses som et tilfredsstillende Tillægsbeløb, og hertil kommer endvidere, at Underofficererne faa samme Tillægsbeløb godtgjort ved Pensionsberegningen, skønt nogle af deres ikke pensionsberettigede Indtægter ved Loven om nogle ændrede Lønningsbestemmelser af 15. Februar 1902 gik over til at blive pensionsberettigede. Der kunde formentlig herefter være Anledning til at søge det omhandlede Tillægsbeløb for de faste Arbejders Vedkommende forøget. Hvor stor en Forøgelse der her retmæssig maa ydes, kan kun udfindes ved en ret omstændelig Beregning. Vi ere begyndte derpaa, og jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at de 100 Kr. maatte forøges med en Hundredekroneseddel til, men det er kun en omtrentlig Sum, jeg her nævner.

Jeg har her givet en Redegørelse for, hvorfor man for Øjeblikket paa dette Omraade maa holde sig til de smaa Reformen, og antydet, i hvilken Retning mine Tanker i saa Henseende gaa. I hvilket Omfang det vil lykkes mig at

gennemføre mine Bestræbelser i saa Henseende, kan jeg paa Sagens nuværende Standpunkt ikke udtale mig bestemt om. Hermed tror jeg at have besvaret det, som fremkom fra det ærede Medlem.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingen for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 2, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1904 til 31. Marts 1905.

Mødet hævet Kl. 3. 40'.

13de Møde.

Fredag den 23. Oktober, Kl. 2.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds (Ole Olsen) er modtaget et Andragende fra Beboere af Øen Vejrø om Andrag af en Telefonforbindelse til Øen.

Ved Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) har jeg modtaget et Andragende fra Forretningsudvalget for de danske Sygekassers Centralforeninger, hvori der til Regering og Rigsdag rettes Anmodning om, at der af Regeringen maa blive forelagt og af Rigsdagen blive vedtaget en Tuberkuloselov, som sikrer Sygekasserne Adgang til at faa Medlemmerne og disses Børn behandlede paa Folkesanatorier og Kirtelhospitaler paa Betalingsvilkaar, som Tuberkulosekommissionen med Enstemmighed har foreslaaet.

Disse Andragender vil blive henviste til det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovforslaget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1904 til 31. Marts 1905.